

Několik slov (vět) úvodem:

Jak napovídá název tohoto díla (sotva bych se to opovážil nazvat sbírkou, tím méně sbírkou básní), je třeba na to celé koukat trochu s nadhledem. Stejně je to i s obrázky (ani tady bych neměl odvahu nazvat to ilustracemi). Taky prosím o nadhled. Jinak bych chtěl všechny ujistit, že to celé myslím vážně, celé jsem to vytvořil v přičetném stavu, střízlivý a bez použití zakázaných podpůrných látek, čili nebyl jsem pod vlivem. Navíc některé ty rýmovačky se mi líbí a klidně se k nim veřejně přihlásím (s některými si nejsem zcela jistý), což dokazuje, že jsem se při jejich psaní řídil radou pro všechny, co něco píšou (netroufám si říct spisovatele, či básníky, aby to nevypadalo, že se za něco takového vydávám): Piš tak, jako by to nikdy nikdo neměl číst.

Což je na jednu stranu skvělá rada, ale z logického hlediska nedává úplně smysl (psát do hard disku, dříve do šuplíku fakt není úplně chytrý). Na druhou stranu, koho zajímá logika. A na třetí (stranu), tady bych logiku vážně nehledal.

*Autor
(přestože si opět nejsem jistý, jestli si něco takového, jako označení autor mohu dovolit.)*

3 na úvod

**Všechno má svůj důvod,
Každý má nějaký původ,
Jen ať to není májový průvod**

**Běží zajíc po poli,
Pozoruje okolí,
Nechtěl se setkat s vlkem,
Tak v oku z drátu uvízl krkem.
Protože nekoukal, kudy běží,
Proto tu nyní bez hnutí leží.**

**Chytil kocour myšku,
Teď mu leží v bříšku,
A nám je kocoura líto,
Myška snídala otrávený žito.**

Rádío ▼ blázinec

***Přišlo mi psaní, s oslímarohama,
Napsaný potichu a vzhůru nohama,
Chlubím se tátovi, chlubím se mamince,
To naše rádio píše mi z blázince.***

***Na rady upřímné nikdy moc nedalo
A věci podivné moc často říkalo.
Zmatlalo pohádku, zmatlalo bajku,
Proto mu natáhli svěrací kazajku.***

***Když pro něj přijeli z ústavu s houkačku,
Vezli ho potom v repráku s kapačkou.
Jenže to rádio nikdy se nevzdalo,
Tajně mi dopis z blázince poslalo.***

***Mám v ruce psaní s oslímarohama,
Napsaný potichu a vzhůru nohama.
Až dočtu z dopisu poslední řádky,
Spálím ho na popel a pošlu zpátky.***

Seniorské básničky

*Políbil dědek žábu,
A teď má v chalupě bábu,
Drbe se zklamaně na uchu,
Proč já jen políbil ropuchu,
Kdybych políbil rosničku,
Měl bych teď mladičkou kočičku.
Slyšela bába stížnosti dědka,
K čemu by ti byla mladičká štětka,
Jestli máš sílu běhat a skákat,
Zvedej se z křesla a padej makat.*

**Houpy, houpy,
Měla babka roupy,
Větve, proutky,
Dostal děda choutky,
Vyskočili z postele
A skončili v kostele.**